

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816200153
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandřák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3816200153.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mandřáka a členiek Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcov: 1. T. C., nar. XX.X.XXXX a 2. T. C., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom V., L. P. XXX/X, obaja zastúpení JUDr. Ingrid Novákovou, advokátkou so sídlom v Handlovej, ČSA 12, proti žalovanému: L. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., B. slobody XXX/X, zastúpený JUDr. Ing. Michalom Mladým, advokátom so sídlom v Bojniciach, Prievidzská 254/26, o zaplatenie 2.000 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 4. októbra 2018, č. k. 12C/3/2016-134 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobcovia 1/ a 2/ **m a j ú** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v poradí druhým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne sumu 2.000 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 2.000 eur od 16.4.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcom priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Na vec aplikoval ust. § 262 ods. 1 , § 269 ods. 2, § 642, § 644, § 650 veta prvá, Obchodného zákonníka, § 491 ods. 2, § 451 ods. 1, 2, § 456 ods. 1 veta prvá, § 457, § 107 ods. 1, 2, § 48 ods. 1 a 2, § 415, § 420 ods. 1, 3, § 106 ods. 1, 2, § 112 § 18 ods. 1, § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia sa žalobou podanou proti žalovanému domáhali zaplatenia sumy 2.000 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalobkyňa v 1. rade uzatvorila so žalovaným dňa 2.2.2012 (z dôvodu chyby v písaní je na zmluve uvedený dátum 2.2.2011) rezervačnú zmluvu, pretože žalobcovia mali záujem o kúpu nehnuteľnosti - rodinného domu číslo súpisné XXXX na ulici W. v V.. Kúpna cena nehnuteľnosti bola dohodnutá na sumu 42.000 eur. V priebehu trestného konania sa žalobcovia dozvedeli, že spoločnosť, s ktorou rezervačnú zmluvu uzatvorili - Direct Real KP, so sídlom G. Švéniho 10D, Prievidza, IČO: 46253068, neexistuje. Ako vyplýva z výpisu z obchodného registra, spoločnosť s uvedeným obchodným menom nie je v obchodnom registri zapísaná, nemá preto právnu subjektivitu a ani spôsobilosť na právne úkony. V priebehu konania, na pojednávaní dňa 25.5.2016, v spojení s písomným podaním doručeným súdu dňa 16.11.2016, žalobcovia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, si okrem už uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, uplatnili proti žalovanému aj nárok na náhradu škody podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Po vykonanom dokazovaní tunajší súd rozsudkom č.k. 12C/3/2016-96, zo dňa 12.1.2017, žalobu zamietol a súčasne rozhodol, že žalovaný má právo voči žalobcom na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keď z vykonaného dokazovania zistil, že žalovaný nebol v spore pasívne vecne legitimovaným subjektom v časti žalobcami uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného

obohatenia, ktorý nárok bol navyše aj premlčaný a z dôvodu, že v časti nároku žalobcov o náhradu škody nebolo v konaní preukázané, že by protiprávnym konaním žalovaného bola žalobcom spôsobená škoda. Uznesením č.k. 6Co/287/2017-111, zo dňa 28.5.2018, Krajský súd v Trenčíne rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu zistil, že žalobcovia ako žalovaného označili fyzickú osobu. Žalobkyňa uzatvorila rezervačnú zmluvu so sprostredkovateľom: Direct Real KP, so sídlom G. Švéniho 10D, 971 01 Prievidza, IČO : 46 253 068, zastúpená: L. W.. V trestnom konaní vypovedal svedok, T. L., konateľ spoločnosti Direct Real, ktorý uviedol, že Direct Real je len rozlišovacím dodatkom a na rezervačnej zmluve malo byť uvedené Agentúra KPromotion, s.r.o. a rozlišovací dodatok Direct real KP. Tieto tvrdené skutočnosti vyplývajú i z výpisu z obchodného registra, v ktorom je uvedené, že v obchodnom registri nie je zapísaná žiadna spoločnosť s obchodným menom Direct Real KP. Dňa 8.8. 2011 uzavrela spoločnosť Mc. Farlow Group spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, ako franšízor so spoločnosťou Agentúra KPromotion s.r.o., so sídlom v Prievidzi ako franšízant, franšízovú (licenčnú) zmluvu, podľa ktorej Agentúra KPromotion s.r.o. mala mať obchodné označenie v systéme Directreal KP. Podľa Preambuly zmluvy sú realitné kancelárie Direct Real povinné prezentovať svoje podnikanie a vystupovať navonok pod obchodným menom a značkou „Direct Real“, pričom k označeniu Direct Real sú povinné používať svoj rozlišovací dodatok. V zmysle vyššie uvedeného bolo úlohou súdu prvého stupňa posúdiť, kto bol účastníkom predmetnej rezervačnej zmluvy, či je správne označenie sprostredkovateľa. Musí byť jednoznačne preukázateľná a nezameniteľne identifikovaná právnická osoba označením obchodného mena, sídla, identifikačného čísla. Žalobcovia v podanom návrhu namietali, že spoločnosť uvedená v RZ nemá právnu subjektivitu a ani spôsobilosť na právne úkony, pričom namietali neplatnosť predmetnej zmluvy. Týmto tvrdenými skutočnosťami sa súd prvej inštancie nezaoberal, neposúdil, či zmluva obsahuje označenie, s ktorým subjektom žalobkyňa uzatvára rezervačnú zmluvu, či tento subjekt bol presne, jasne a určite označený, teda či je presný názov právnickej osoby, sídlo, identifikačné údaje. Rovnako v rezervačnej zmluve je uvedený účet, na ktorý mala žalobkyňa uhradiť rezervačný poplatok, pričom v priebehu trestného stíhania bolo zistené, že účet nepatrí spoločnosti označenej v rezervačnej zmluve. Súčasne je potrebné posúdiť, či má vplyv na prípadnú platnosť predmetnej rezervačnej zmluvy nesprávne uvedený dátum uzatvorenia zmluvy ako i odstúpenie od zmluvy. S poukazom na zákonné ustanovenie § 38 Občianskeho zákonníka, je potrebné vyvodiť, že účastníkom právneho úkonu predmetnej zmluvy bol žalovaný bez právnej subjektivity. Posúdenie označenia účastníka zmluvného vzťahu je individuálnou skutkovou a právnou otázkou vo vzťahu ku konkrétnej zmluve a patrí do autonómnej rozhodovacej činnosti konajúceho súdu, so zohľadnením okolností daného prípadu. Vzhľadom na vyššie uvedené (nedostatok pasívnej vecnej legitímácie) už nebolo potrebné aby sa odvolací súd podrobne zaoberal druhým dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie žalobu zamietol a tým bol nárok na náhradu škody ako i vznesenie námietky premlčané.

2. Súd prvej inštancie po doplnení dokazovania zistil, že dňa 2.2.2012 podpísala žalobkyňa v 1. rade ako záujemca so sprostredkovateľom v zmluve označeným nasledovne: Obchodné meno: Direct Real KP, Sídlom: G. Švéniho 10D, 971 01 Prievidza, IČO: 46253068, zastúpená: L. W., podľa § 269 ods. 2 a nasledujúce Obchodného zákonníka, rezervačnú zmluvu, predmetom ktorej bola rezervácia nehnuteľnosti - rodinný dom na pozemku parc. č. XXXX/X, so súpisným číslom XXXX, zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX. Predmetom rezervácie bol budúci prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. V článku II. bod 2.2 rezervačnej zmluvy si strany zmluvy dohodli, že Záujemca ako prejav vážneho záujmu zaplatí rezervačný poplatok vo výške 2.000 eur a to prevodom na číslo účtu sprostredkovateľa 2918291453/0200 vo VÚB a.s.. Podľa bodu 2.3 vyššie uvedeného článku RZ, po zaplatení poplatku a po splnení podmienok opísaných v článku III. RZ je Záujemca oprávnený najneskôr do uplynutia termínu 30.4.2011 písomne vyzvať Sprostredkovateľa, aby zabezpečil všetky úkony k uzavretiu sprostredkúvanej zmluvy. V článku IV. RZ si strany dohodli, že pokiaľ dôjde k odstúpeniu od zmluvy, je Sprostredkovateľ povinný vrátiť poplatok záujemcovi do 30 pracovných dní odo dňa doručenia písomnej výzvy Sprostredkovateľovi. Zmluvné strany môžu do 30.4.2011 ukončiť zmluvu taktiež písomnou dohodou. Z dokladu predloženého žalobcami do spisu (č. I. 5) vyplýva, že na účet číslo 2918291453/0200 bola dňa 2.2.2012 poukázaná platba vo výške 2.000 eur. V správe pre príjemcu sa uvádza „Rezervačná zmluva Mária C.“. Podaním zo dňa 25.2.2012, označeným ako „Odstúpenie od rezervačnej zmluvy“, podpísaná žalobkyňa v 1. rade vyhlásila, že po dohode odstupuje od RZ uzavretej dňom 2.2.2012 v Prievidzi medzi „Direkt Real KP“, zastúpenej p. L. W. a T. C.. Vo vyššie uvedenom podaní súčasne žiadala o vrátenie rezervačného poplatku vo výške 2.000 eur. Zo správy VÚB, a.s., so sídlom v Bratislave zo dňa 4.5.2016, mal súd zistené, že VÚB a.s. vedie účet spoločnosti Agentúra KPromotion s.r.o. so sídlom v Prievidzi, č. 2918291453, ktorý bol zriadený dňa 11.8.2011

a zrušený dňa 7.12.2015. V Obchodnom registri Okresného súdu Trenčín, v oddieli: Sro, vo vložke č.: 24894/R bola v čase uzavretia rezervačnej zmluvy zapísaná spoločnosť s obchodným menom Agentúra KPromotion s.r.o., so sídlom Gustáva Švéniho 10D, Prievidza 971 01, IČO: 46253068, s dňom zápisu 2.8.2011. Ako jediný spoločník a konateľ v tejto spoločnosti bol od jej založenia uvedený L. W., Námestie slobody 675/6, Oslany XXX XX. Vyššie uvedená spoločnosť bola z obchodného registra vymazaná ex offo dňom 30.6.2016. V Obchodnom registri podľa zistení súdu nie je zapísaná žiadna spoločnosť s obchodným menom Direct Real KP. V Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v Oddieli: Sro, vo vložke č.: 44628/B, je zapísaná spoločnosť s obchodným menom Direct Real, spol. s r.o., so sídlom Žitná 1, Bratislava 831 06 (od 30.12.2009), IČO: 36739448, s dňom zápisu 14.2.2007. Ako jediný spoločník v tejto spoločnosti vystupuje od jej založenia spoločnosť Mc. Farlow Group spol. s r.o., so sídlom v Bratislave a ako konatelia T. L. a H. L., obaja od 14.2.2009. Dňa 8.8. 2011 uzavrela spoločnosť Mc. Farlow Group spol. s r.o., so sídlom v Bratislave ako franšízor so spoločnosťou Agentúra KPromotion s.r.o., so sídlom v Prievidzi ako franšízant franšízovú (licenčnú) zmluvu, podľa ktorej Agentúra KPromotion s.r.o. mala mať obchodné označenie v systéme Directreal KP. Podľa Preambuly zmluvy sú realitné kancelárie Direct Real povinné prezentovať svoje podnikanie a vystupovať navonok pod obchodným menom a značkou „Direct Real“, ... , pričom k označeniu Direct Real sú povinné používať svoj rozlišovací dodatok. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 1T/57/2015-329 zo dňa 26.10.2015 bol obžalovaný L. W. oslobodený podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku spod obžaloby pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že ako realitný maklér pod obchodným menom Direct Real KP so sídlom G. Švéniho 10D, 971 01 Prievidza, IČO: 46253068, s poškodenou T. C. najskôr dňa 1.2.2012 a následne aj 2.2.2012 ohliadol nehnuteľnosť na predaj a to rodinný dom na ulici W. č. 7, v V., následne s ňou k predmetnej nehnuteľnosti spísal rezervačnú zmluvu zo dňa 2.2.2012, o ktorú mala záujem a podľa tejto rezervačnej zmluvy od nej prevzal peniaze vo výške 2.000 eur ako rezervačný poplatok, pričom táto zmluva bola uzatvorená pod neexistujúcim obchodným menom Direct Real KP, teda predstieral určité skutočnosti, ktoré boli v rozpore so skutočným stavom, čím spôsobil poškodenú škodu vo výške 2.000 eur. Súčasne podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku poškodení žalobcovia boli odkázaní s nárokom na náhradu škody na občiansko-súdne konanie. Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/57/2015 vyplynulo, že žalovaný tvrdil, že pracoval pre Agentúru KPromotion s.r.o. vo firme Direct Real KP ako realitný maklér. Bol oslovený žalobkyňou v 1. rade, ktorá chcela kúpiť rodinný dom v Handlovej. Žalobkyňa rezervačný poplatok aj zaplatila, neskôr od RZ odstúpila . Žalovaný potvrdil, že žalobkyňa ho vyzývala na vrátenie rezervačného poplatku, na čo však nemala nárok, pretože sama bezdôvodne odstúpila od zmluvy. V priebehu trestného konania mal žalovaný záujem sa so žalobcami dohodnúť a bol ochotný v záujme ukončenia jeho trestného stíhania sumu 1.000 eur, resp. i sumu 2.000 eur im zaplatiť (zápisnica z 3.12. 2012). V zápisnici o trestnom oznámení žalobkyňa v 1. rade uviedla, že sa k trestnému konaniu pripája a škodu, ktorá jej bola spôsobená, si bude uplatňovať k náhrade u páchatel'a. Obaja žalobcovia sa následne pred vyšetrovateľom opätovne vyjadrovali, že sa k trestnému konaniu pripájajú a žiadajú náhradu vzniknutej škody (č. I. 73, 75, 80, 82 vyšetrovacieho spisu). Z výpovede svedka T. L. v rámci trestného konania vyplynulo, že je konateľom spoločnosti Direct Real so sídlom v Bratislave. Žalovaný pracoval v spoločnosti od roku 2010 do 25.3.2012, kedy mu bola daná výpoveď. Uviedol, že predmetnú zmluvu, ktorú uzavrel so žalobkyňou v 1. rade, nedal do systému. Direct Real je franšízová sieť realitných kancelárií, vystupujúcich pod spoločným názvom. Všetky kancelárie majú samostatnú právnu subjektivitu, vlastníctvo a podnikajú samostatne. To je princípom franšízovho podnikania. Obchodné meno Direct Real je registrovaná obchodná známka a v zmysle franšízovej zmluvy franšízor udeľuje právo využívania tejto obchodnej značky alebo obchodného mena jednotlivým franšízantom. Webové sídlo Direct Real je vlastníctvom franšízora MC.Farlow group s.r.o., a nie je vlastníctvom Direct Real s.r.o.. Direct Real KP je len rozlišovacím dodatkom. Direct real je členom slovenskej a európskej franchizovej asociácie. Na rezervačnej zmluve malo byť uvedené Agentúra KPromotion s.r.o. a rozlišovací dodatok Direct Real KP. V odôvodnení trestného rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 1T/57/2015-329 súd uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že tvrdenia prokurátora, že žalovaný uzatvoril zmluvu so žalobkyňou pod neexistujúcim obchodným menom Direct Real KP sa nezakladá na pravde, pretože ako to vyplýva z výpovede žalovaného, svedkov T. L., T. C., U. W., O. Y. a takisto listinnými dôkazmi, mal súd preukázané, že práve pod takýmto obchodným menom mal žalovaný konať. Je síce pravda, že v RZ došlo k uvedeniu nesprávneho dátumu uzatvorenia zmluvy, resp. uvedenia IČ-a obchodnej spoločnosti, avšak tieto skutočnosti objasnila vo svojej výpovedi svedkyňa U. W.. V danom prípade nebolo preukázané, že by žalovaný nejakým úmyselným konaním od poškodených vylákal rezervačný poplatok, čo vyplýva zo svedeckých výpovedí, keď aj samotní poškodení (žalobcovia) vo svojich výpovediach uviedli, že chceli kúpiť predmetnú nehnuteľnosť, avšak

vzhľadom na nedostatok finančných prostriedkov ju neboli schopní kúpiť. Aj z výpovedi svedkov T. C., U. W., T. L., O. Y. vyplýva, že spoločnosť mala určené, že rezervačný poplatok sa nevracia vtedy, keď niekto odstúpi od rezervačnej zmluvy bezdôvodne. Súd vyslovil právny záver, že ide o občiansko-súdny spor, t.j. o spotrebiteľský spor a teda o to, či stanovený rezervačný poplatok je v súlade so zákonom.

3. V rezervačnej zmluve podpísanej dňa 2.2.2012 (zo zhodných tvrdení strán sporu v priebehu konania vyplynulo, že k podpisu zmluvy v skutočnosti nedošlo dňa 2.2.2011 tak, ako je to uvedené v predmetnej zmluve), nie je podľa právneho názoru súdu presne, jasne a určite označený sprostredkovateľ, pretože právnická osoba s označením obchodného mena „Direct Real KP“ neexistuje a ani v minulosti neexistovala (viď výpis z obchodného registra). Sídlo uvedené pri vyššie uvedenom subjekte v RZ (G. Švéniho 10D, 971 01 Prievidza), aj IČO (46253068) v skutočnosti patria spoločnosti Agentúra KPromotion s.r.o., ktorej štatutárnym zástupcom v čase podpisu rezervačnej zmluvy bol žalovaný. Podľa článku II. bodu 2.2 RZ mala žalobkyňa ako záujemca zaplatiť rezervačný poplatok vo výške 2.000 eur na číslo účtu 2918291453/0200, ktorý účet vo VÚB banke v tom čase patril spoločnosti Agentúra KPromotion s.r.o.. S poukazom na ust. § 38 Občianskeho zákonníka, možno vyvodiť záver, že účastníkom právneho úkonu, rezervačnej zmluvy, bol žalovaný bez právnej subjektivity. Z vyššie uvedeného možno potom vyvodiť aj právny záver, že rezervačná zmluva, podpísaná dňa 2.2.2012 je v zmysle ustanovenia § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvou absolútne neplatnou, z dôvodu ktorého nebolo možné od tejto zmluvy ani odstúpiť (keďže nebola nikdy účinnou) a teda aj list žalobkyne zo dňa 25.2.2012 vo veci odstúpenia od RZ, ktorý sa dostal do dispozičnej sféry žalovaného (v konaní to potvrdil), nemohol spôsobiť žiadne právne účinky. Žalobkyňa v skutočnosti zaplatila rezervačný poplatok vo výške 2.000 eur na účet spoločnosti Agentúra KPromotion s.r.o.. Voči tejto spoločnosti sa preto žalobkyňa mohla domáhať vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, a to až do výmazu vyššie uvedenej spoločnosti z obchodného registra (k výmazu došlo dňom 30.6.2016). Pokiaľ sa v priebehu konania žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplata istiny 2.000 eur aj z titulu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, je potrebné uviesť, že žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne neobohatil, pretože peňažné prostriedky vo výške 2.000 eur žalobkyňa neodovzdala žalovanému a ani mu tieto nepreviedla na jeho účet (sumu 2.000 eur previedla na účet spoločnosti Agentúra KPromotion s.r.o.).

4. V ďalšom priebehu konania, keďže žalobcovia si nárok na zaplata sumy 2.000 eur voči žalovanému uplatňovali aj z titulu náhrady škody, bolo potrebné posúdiť, či žalobcom bola zo strany žalovaného spôsobená škoda a vzhľadom na to, že žalovaný vzniesol námietku premlčania voči tomuto nároku (na náhradu škody), predovšetkým to, či tento nárok je, resp. nie je premlčaný. Prípacom konania, v rámci ktorého dochádza k zastaveniu plynutia premlčacej doby je i tzv. adhézne konanie (§ 46 Trestného poriadku), teda konanie o náhradu škody v rámci trestného konania. Podľa právneho názoru súdu, nárok žalobcov (ktorí sú manželia, pričom rezervačný poplatok uhradili zo svojich spoločných peňazí) na náhradu škody premlčaný nie je. Žalobkyňa totiž rezervačný poplatok zaplatila na vyššie uvedený účet vyššie uvedenej spoločnosti dňa 2.2.2012. Následne dňa 12.6.2012 podala na žalovaného trestné oznámenie, pričom z tohto trestného oznámenia možno vyvodiť, že si súčasne uplatnila u žalovaného nárok na vrátenie sumy 2.000 eur z titulu náhrady škody. V priebehu trestného konania si nárok na náhradu škody vo výške 2.000 eur voči žalovanému uplatnil aj žalobca v 2. rade, a to pri výsluchu dňa 2.9.2013. Obaja žalobcovia si nárok na zaplata náhrady škody voči žalovanému riadne uplatňovali, a to až do skončenia trestného konania (trestný rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/57/2015-329, zo dňa 26.10.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/14/2016-345, zo dňa 15.6.2016, nadobudol právoplatnosť dňom 15.6.2016), v ktorom konaní boli odkázaní so svojím národom na občianske súdne konanie, ktoré už v čase skončenia trestného konania prebiehalo. Žalobu o zaplata sumy 2.000 eur s príslušenstvom voči žalovanému z právneho titulu náhrady škody si teda žalobcovia v konaní uplatnili v čase plynutia premlčacej doby a teda ich nárok na náhradu škody premlčaný nebol v dvojročnej subjektívnej a ani v trojročnej objektívnej lehote podľa § 106 Občianskeho zákonníka.

5. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie jednoznačne za preukázané, že pri uzavieraní rezervačnej zmluvy žalovaný porušil právnu povinnosť tým, že mal so žalobcami uzavrieť, a v skutočnosti neuzavrel platnú rezervačnú zmluvu z dôvodu jeho neodborného, laxného prístupu pri jej vyhotovení a následnom uzavieraní. Ako vyplýva z výpisu z obchodného registra, spoločnosť s obchodným menom označená v RZ ako sprostredkovateľ, v mene ktorej pri uzavieraní zmluvy konal žalovaný, nie je v obchodnom registri zapísaná, nemá preto právnu subjektivitu a ani spôsobilosť na

právne úkony. Žalovaný preto nemohol vystupovať ako jej zástupca a zároveň uzatvoriť akúkoľvek platnú zmluvu, ktorá by zakladala práva a povinnosti zmluvných strán. Žalovaný tak porušil svoju prevenčnú povinnosť podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka, so zreteľom na naliehavý spoločenský záujem predchádzať škodám, inak povedané počínať si pri uzavieraní RZ natoľko obozretne, aby sa nespôsobilá škoda. Táto všeobecná prevenčná povinnosť je, ako už bolo uvedené vyššie, záväznou právnou povinnosťou a jej nedodržaním má pri splnení potrebných predpokladov (nedodržanie prevenčnej povinnosti, vznik škody, príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nedodržaním prevenčnej povinnosti a zavinenie povinného subjektu) za následok vznik občianskoprávnej zodpovednosti za škodu. Porušenie prevenčnej povinnosti je zároveň porušením právnej povinnosti podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Svojím konaním žalovaný spôsobil, že žalobcom nebolo zrejme správne označenie subjektu, ktorému peniaze vo výške 2.000 eur poukázali na účet, a teda voči tomuto subjektu (Agentúra KPromotion, s.r.o.) sa nemohli ani domáhať svojich práv, okrem iného takisto nároku o vrátenie sumy 2.000 eur, pričom medzitým došlo už aj k uplynutiu premlčacej doby na podanie prípadnej žaloby proti spoločnosti, ktorá mala byť uvedená v RZ. Je tiež nesporné, že žalobcom ako manželom bola spôsobená škoda vo výške 2.000 eur, keďže ich majetok sa v dôsledku porušenia právnej povinnosti zo strany žalovaného zmenšil o vyššie uvedenú sumu, zaplatenú tretiemu subjektu, na jeho účet, bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Z vyššie uvedeného je tiež nesporná existencia príčinnej súvislosti medzi vyššie uvedeným protiprávnym konaním žalovaného a vzniknutou škodou žalobcom. Nebyť neodborného, laxného prístupu žalovaného pri uzavieraní RZ, by sa nestalo, že by žalobcovia bez platne uzavretej zmluvy a teda bez právneho dôvodu zaplatili rezervačný poplatok v sume 2.000 eur, a teda nebola by im vznikla ani žiadna majetková ujma. Pokiaľ ide o zavinenie žalovaného, podľa právneho názoru súdu išlo v danom prípade u žalovaného o nevedomú nebanlivosť, keďže žalovaný nevedel, že svojím konaním môže vyššie uvedené porušenie právnej povinnosti spôsobiť (v konaní bolo zistené, že v minulosti opakovane podpisoval za Agentúru KPromotion, s.r.o., aj iné neplatné rezervačné zmluvy - s nesprávne označeným sprostredkovateľom), hoci o tom vzhľadom na okolnosti (vedel ktorú spoločnosť, teda s akým obchodným menom, IČOm a sídlom zastupuje, a teda aj ktorá spoločnosť a s akým obchodným menom mala byť v RZ uvedená) a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol (bežne v postavení makléra uzatváral obdobné zmluvy). Žalovaný si svoju povinnosť zaplatiť žalobcom žalovanú istinu riadne a včas nesplnil, dostal sa do omeškania a preto v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., uložil súd žalovanému takisto povinnosť zaplatiť žalobcom úroky z omeškania v žalovanej výške 9% ročne od 16.4.2012 do zaplatenia (dňa 25.2.2012 už žalobkyňa žalovaného žiadala o vrátenie sumy 2.000 eur). O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalobcom priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Závery súdu prvej inštancie o neplatnosti rezervačnej zmluvy ako i nebanlivostné zavinenie žalovaného, nie sú správne. Predmetná rezervačná zmluva je platným právnym úkonom i napriek vadne uvedenému obchodnému menu obchodnej spoločnosti Agentúra KPromotion, s.r.o.. Realitnú činnosť pre žalobcov vykonávala Agentúra KPromotion, s.r.o. so sídlom Gustáva Švéniho 10D, Prievidza 971 01, IČO : 46 253 068 , na peňažný účet ktorej bol zaslaný rezervačný poplatok 2.000,- eur. V záhlaví rezervačnej zmluvy je správne uvedené IČO, v súlade s výpisom obchodného registra obchodnej spoločnosti Agentúry KPromotion, s.r.o.. Správne je uvedené sídlo spoločnosti, žalovaný ako konateľ tejto spoločnosti. Uvedenie IČA, sídla spoločnosti a konateľa v rezervačnej zmluve je zrejme, že táto spoločnosť vykonáva realitnú činnosť. Žalovaný, ako sprostredkovateľ je i napriek vadne uvedenému obchodnému menu dostatočne identifikovateľný, preto niet pochyb o platnosti rezervačnej zmluvy. Žalobcovia vedeli, s kým uzatvárajú rezervačnú zmluvu a za akým účelom. Žalobcom od prvej neúspešnej výzvy na vrátenie peňažných prostriedkov nebránilo domáhať sa vrátenia sumy 2.000,- eur od Agentúry KPromotion, s.r.o., na ktorej účet peňažnú sumu 2.000,- eur bankovým prevodom zaslali. Prevod peňazí bol dostatočne identifikovateľný a žalobcovia sa mohli úspešne domáhať svojich nárokov. Nečinnosťou žalobcov došlo k premlčaniu ich nárokov na vrátenie sumy 2.000,- eur od Agentúry KPromotion, s.r.o., preto nie je správne prisudzovať plnú zodpovednosť žalovanému. Súd prvej inštancie rozhodol nesprávne, preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a podanú žalobu zamietol v celom rozsahu a žalovanému priznal nárok voči žalobcom na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Žalobcovia v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že žalovaný opakovane uvádza, že rezervačná zmluva uzatvorená medzi sprostredkovateľom- Direct Real KP, IČO 46 253 068, podpísaná žalovaným, označený ako riaditeľ DR KP a žalobkyňou 1., je platným právnym úkonom, keď v zmluve je uvedené IČO patriace spoločnosti Agentúra KPromotion, s.r.o. so správne označeným sídlom a je podpísaná žalovaným ako konateľom spoločnosti. Odvolací súd v rozhodnutí zo dňa 28.5.2018, č.k. 6Co/287/2017 skonštatoval, že rezervačná zmluva je neplatný právny úkon a súd prvej inštancie je týmto právnym názorom viazaný. Súd prvej inštancie následne vo veci správne rozhodol, rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Aj v otázke premlčania je rozhodnutie súdu prvej inštancie správne, nakoľko žalobcovia si v trestnom konaní ako poškodená strana svoj nárok proti žalovanému riadne uplatnili, tento nárok bol presne konkretizovaný čo do výšky a jeho oprávnenosť bola zdôvodnená. Počas trestného konania podali žalobcovia žalobu v občiansko- právnom konaní. Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 26.10.2015 boli žalobcovia so svojim nárokom odkázaní na občiansko- právne konanie. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako správny potvrdil a žalobcom priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 21 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. Procesný postup odvolacieho súdu vyplynul z intertemporálnej úpravy v § 470 ods.1 a 2 CSP/ rekonštrukcia predchádzajúceho procesného predpisu - zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok , s účinnosťou od 01.07.2016/ , podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

10. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až § 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia a v celom rozsahu na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje a dodáva nasledovné.

11. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

15. Podľa § 363 CSP sa v odvolaní okrem iného uvedie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody); prípustné odvolacie dôvody sú potom vymedzené v ust. § 365 CSP. Odvolanie tak musí obsahovať vo vzťahu k uplatneným odvolacím dôvodom konkrétne výhrady odvolateľa voči napadnutému rozhodnutiu, opis konkrétnych pochybení súdu prvej inštancie, prípadne polemiku s jeho skutkovými, alebo právnymi závermi. Pod uvedením jednotlivých odvolacích dôvodov nemožno rozumieť len obyčajné citovanie ust. § 365 CSP, prípadne jeho niektorých odsekov, alebo písmen. Takéto vymedzenie nenapĺňa náležitosť odvolania vyžadovanú ust. § 363 CSP a to v celku, či v jeho jednotlivých častiach.

16. Žalovaný deklaroval vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v inej vade, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávnych skutkových zisteniach a nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP).

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukčnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

18. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

19. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

20. V posudzovanej veci odvolateľ okrem iného uviedol, že uplatňuje dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, pričom však skutkovo ani právne nevymedzil, v čom vzhláda naplnenie tohto dôvodu, teda vo vzťahu k tomuto formálne uplatnenému odvolaciemu dôvodu chýba riadne vymedzený rozsah prieskumu odvolacieho súdu, ktorý je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 380 CSP), preto tento nie je spôsobilý k odvolaciemu prieskumu z hľadiska spochybnenia vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, či jemu predchádzajúceho konania.

21. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že rezervačná zmluva uzatvorená dňa 2.2.2012 je neplatná, pretože ako sprostredkovateľ je označená právnická osoba s označením obchodného mena „Direct Real KP“, ktorá spoločnosť nie je zapísaná v obchodnom registri. Právnická osoba má svoj názov, ktorý ju identifikuje a odlišuje od iných právnických osôb. Názov právnickej osoby musí byť určený už pri jej zriadení, resp. vzniku. Bez určenia názvu nemôže byť právnická osoba zapísaná do obchodného či iného registra. Názov je identifikačným znakom právnickej osoby, ktorý ju odlišuje od iných právnických osôb a nesmie byť zameniteľný s názvom inej právnickej osoby. Žalovaný nepreukázal, že vynaložil takú mieru starostlivosti, akú by vynaložila každá priemerná osoba pri obdobnej predmetnej činnosti, teda nevynaložil dostatočnú starostlivosť tak, ako mu to vyplývalo z predmetu svojej činnosti. Závery súdu prvej inštancie, že sprostredkovateľ nie je v predmetnej zmluve riadne, určite /ani výkladom nie je dosť možné odstrániť tento nedostatok/ a jasne označený, keď právnická osoba s označením obchodného mena „Direct Real KP“ neexistuje, čo spôsobuje nedostatok spôsobilosti na právne úkony, teda správny. Na zdôraznenie odvolací súd dodáva, že žalovaný už v priebehu trestného konania deklaroval, že je ochotný žalobcom sumu vo výške 2.000,- eur vrátiť.

22. Ďalšia odvolacia námietka žalovaného, že žalobcom nič nebránilo už pri prvej neúspešnej výzve na vrátenie peňazí domáhať sa svojich nárokov od Agentúry KPromotion, s.r.o., nie je preto dôvodná, nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že žalovaný svojím konaním a to nesprávnym označením subjektu, ktorému žalobcovia 1/ a 2/ poukázali sumu 2.000,- eur na účet, sa nemohli voči tomuto subjektu domáhať svojich práv, teda nároku na vrátenie sumy, keď medzitým došlo aj k uplynutiu premlčacej doby na podanie prípadnej žaloby voči spoločnosti, ktorá mala byť uvedená v rezervačnej zmluve.

23. Z dispozičnej zásady v odvolacom konaní vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie

nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní /rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05/.

24. Preto odvolanie musí obsahovať vo vzťahu k uplatneným odvolacím dôvodom konkrétne výhrady odvolateľa voči napadnutému rozhodnutiu, opis konkrétnych pochybení súdu prvej inštancie, prípadne polemiku s jeho skutkovými, alebo právnymi závermi. Odvolateľ v odvolaní namietal, že nečinnosťou žalobcov došlo k premlčaniu ich nárokov na vrátenie sumy, pričom neuviedol konkrétne výhrady vo vzťahu k týmto záverom súdu prvej inštancie.

25. Na zdôraznenie odvolací súd k inštitútu premlčania uvádza nasledovné:

26. Podľa § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Právo sa na náhradu škody najneskoršie premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

27. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť svoje povinnosti. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tým dosiahnuť stav, v rámci ktorého sa už oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Následkom účinne vznesenej námietky premlčania v občianskom súdnom konaní je, že premlčané právo nemožno oprávnenému priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). S prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania súd posudzuje prednostne opodstatnenosť vznesenej námietky premlčania ešte pred prípadným zisťovaním výšky škody a pod. (porovnaj R 29/1983). Občiansky zákonník v § 106 ustanovuje premlčaciu dobu subjektívnu (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívnu (§ 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ich začiatok je upravený odlišne, pričom ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému prípadne ešte plynie druhá premlčacia doba. Občiansky zákonník viaže premlčanie práva na náhradu škody uplynutím subjektívnej dvojročnej premlčacej doby na podmienku vedomosti poškodeného: a/ o škode - majetkovej ujme určitého druhu a rozsahu vyčísliteľnej v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde; b/ o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá.

28. Podľa ust. § 112 Občianskeho zákonníka, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

29. Uplatnením práva sa rozumie nielen uplatnenie na súde v civilnom konaní, ale aj v trestnom, priestupkovom alebo podobnom konaní.

30. Právo v zmysle § 112 prvá veta Občianskeho zákonníka možno uplatniť najmä návrhom v rámci trestného konania podľa § 46 ods. 3 TP (v tzv. adhéznom konaní), tak, ako ho správne uplatnili žalobcovia. Počas konania na súde premlčacia doba neplynie.

Ak v trestnom konaní nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť poškodenému uplatnenú náhradu škody, poškodený má možnosť uplatniť nárok na náhradu škody v občianskom súdnom konaní v premlčacej dobe, ktorej plynutie pokračovalo po skončení trestného konania R 31/1974.

Ak poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody spôsobenej mu trestným činom (§ 43 ods. 2 TP) a v tomto začatom konaní riadne pokračoval, premlčacia doba sa zastaví a v priebehu tohto konania neplynie. Po skončení trestného stíhania (porov. § 12 ods. 9 TP), v ktorom nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť uplatnenú škodu a poškodený bol vyrozumený o skončení stíhania, plynutie premlčacej doby pokračuje /R 29/1985/.

31. Súd prvej inštancie po preskúmaní veci dospel k správne mu záveru, že pokiaľ rozhodoval o vznesenej námietke premlčania, postupoval v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a svoje rozhodnutie založil na konkrétnych, výsledkami vykonaného dokazovania preukázaných skutočnostiach a tiež na správnom vyriešení otázky, kedy sa žalobcovia dozvedeli o škode a kto za škodu zodpovedá.

32. Obaja žalobcovia si nárok na zaplatenie náhrady škody voči žalovanému uplatnili riadne a včas / v rámci trestného konania/. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza , č.k. 1T/57/2015-329 zo dňa 26.10.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.6.2016, č.k. 3To/14/2016-345,ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.6.2016, boli žalobcovia odkázaní so svojím nárokom na občiansko-právne konanie, pričom žalobu podali dňa 07.01.2016.

33. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

34. O náhrade trov odvolacieho konania preto rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalobcom 1/a 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko boli v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešní. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu.

35. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).